ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 15ης Δεκεμβρίου 2000 *

Στην υπόθεση C-361/00 P(R),

Cho Yang Shipping Co. Ltd, με έδρα τη Σεούλ (Νότιος Κορέα), εκπροσωπούμενη από τους N. Bromfield και C. Thomas, solicitors, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους De Bandt, Van Hecke, Lagae και Loesch, 11, rue Goethe,

αναιρεσείουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 28ης Ιουνίου 2000, T-191/98 R II, Cho Yang Shipping κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. I-2551), με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της διατάξεως αυτής, καθώς και:

— η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως 1999/243/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, σχετικά με μια διαδικασία εφαρμογής των άρθρων 85 και 86

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/35.134 — συμφωνία διατλαντικής ναυτιλιακής διάσκεψης) (ΕΕ 1999, L 95, σ. 1), καθόσον επιβάλλει στην αναιρεσείουσα, με το άρθρο 8, πρόστιμο ύψους 13 750 000 ευρώ, μέχρις εκδόσεως της οριστικής αποφάσεως στην υπόθεση T-191/98, Atlantic Container Line κ.λπ. κατά Επιτροπής, περιλαμβανομένης της αποφάσεως επί μιας ενδεχόμενης αιτήσεως αναιρέσεως,

— η καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι

η **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπούμενη από τον R. Lyal, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής πρωτοδίκως,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα F. G. Jacobs,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Σεπτεμβρίου 2000, η εταιρία Cho Yang Shipping Co. Ltd άσκησε αναίρεση, σύμφωνα με τα άρθρα 225 ΕΚ και 50, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, κατά της διατάξεως του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 28ης Ιουνίου 2000, Τ-191/98 R II, Cho Yang Shipping κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. I-2551, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη), με την οποία αυτός απέρριψε το αίτημά της να διαταχθεί αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως 1999/243/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, σχετικά με μια διαδικασία εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/35.134 — συμφωνία διατλαντικής ναυτιλιακής διάσκεψης) (ΕΕ 1999, L 95, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), καθόσον με το άρθρο 8 της αποφάσεως αυτής της επιβλήθηκε πρόστιμο ύψους 13 750 000 ευρώ.

2 Επιπλέον της εξαφανίσεως της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, η αναιρεσείουσα ζητεί:

— να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον με το άρθρο 8 της αποφάσεως αυτής της επιβλήθηκε πρόστιμο 13 750 000 ευρώ, μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως στην υπόθεση Τ-191/98, Atlantic Container Line κ.λπ. κατά Επιτροπής, περιλαμβανομένης της αποφάσεως επί μιας ενδεχομένης αιτήσεως αναιρέσεως·

— να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

3 Εξάλλου, η αναιρεσείουσα ζητεί να της δοθεί η δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις σχετικά με την αναγραφή των εμπιστευτικών στοιχείων που ενδέχεται να περιλαμβάνει η διάταξη με την οποία θα περατωθεί η παρούσα διαδικασία.

4 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία στις 20 Οκτωβρίου 2000 η Επιτροπή υπέβαλε τις γραπτές παρατηρήσεις της ενώπιον του Δικαστηρίου.

Το νομικό πλαίσιο, τα πραγματικά περιστατικά και η διαδικασία

5 Το νομικό πλαίσιο, τα πραγματικά περιστατικά που συνθέτουν το ιστορικό της διαφοράς και η ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία εκτίθενται ως ακολούθως στην αναιρεσιβαλλομένη διάταξη:

«1 Η αιτούσα ήταν μια από τις δεκαπέντε ναυτιλιακές εταιρίες οι οποίες μετείχαν στην Trans-Atlantic Agreement (Διατλαντική Συμφωνία, στο εξής: TAA), μια συμφωνία σχετική με τις θαλάσσιες μεταφορές της γραμμής, μέσω Ατλαντικού, μεταξύ της Βόρειας Ευρώπης και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, που τέθηκε σε ισχύ στις 31 Αυγούστου 1992.

2 Στις 19 Οκτωβρίου 1994, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 94/980/ΕΚ, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (IV/34.446 — Trans-Atlantic Agreement) (ΕΕ L 376, σ. 1), με την οποία, αφενός, διαπίστωσε ότι ορισμένες διατάξεις της TAA, μεταξύ των οποίων και οι σχετικές με ορισμένες υπηρεσίες χερσαίας μεταφοράς στο έδαφος της Κοινότητας,

αποτελούσαν παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ) και, αφετέρου, αρνήθηκε να εφαρμόσει το άρθρο 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης και το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1017/68 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1968, περί εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού στους τομείς των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών (ΕΕ ειδ. έκδ. 07/001, σ. 86), στις διατάξεις αυτές. Η απόφαση αυτή απαγόρευε στους αποδέκτες της να επιδοθούν, μεταξύ άλλων, σε πρακτικές καθορισμού των τιμών με αντικείμενο ή αποτέλεσμα το ίδιο ή ανάλογο με αυτό των διατάξεων που περιείχε η TAA.

3 Κατόπιν πολυάριθμων συζητήσεων με την Επιτροπή, τα μέρη της TAA κοινοποίησαν στην τελευταία, στις 5 Ιουλίου 1994, μια νέα συμφωνία σκοπούσα να αντικαταστήσει την TAA και φέρουσα τον τίτλο Trans-Atlantic Conference Agreement (Συμφωνία Διατλαντικής Ναυτιλιακής Διάσκεψης, στο εξής: TACA), η οποία τέθηκε σε ισχύ στις 24 Οκτωβρίου 1994.

4 Στις 16 Σεπτεμβρίου 1998, η Επιτροπή εξέδωσε την [προσβαλλομένη] απόφαση.

5 Σύμφωνα με τα άρθρα 1, 2 και 3 της [προσβαλλομένης] αποφάσεως, τα μέρη της TACA παρέβησαν τις διατάξεις του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, του άρθρου 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας περί Ενιαίου Ευρωπαϊκού Χώρου (ΕΟΧ) και του άρθρου 2 του προαναφερθέντος κανονισμού 1017/68, συνάπτοντας συμφωνία δυνάμει της οποίας ανέπτυξαν διάφορες δραστηριότητες αντίθετες προς τον ανταγωνισμό.

6 Σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 6 της [προσβαλλομένης] αποφάσεως, η αιτούσα και τα λοιπά μέλη της TACA παρέβησαν τις διατάξεις του άρθρου 86 της Συνθήκης

ΕΚ (νυν άρθρου 82 ΕΚ) και του άρθρου 54 της Συμφωνίας ΕΟΧ, τροποποιώντας τη δομή του ανταγωνισμού της αγοράς ώστε να ενισχύσουν τη συλλογική δεσπόζουσα θέση τους και προβλέποντας περιορισμούς ως προς την πρόσβαση και το περιεχόμενο των συμβάσεων παροχής υπηρεσιών.

7 Το άρθρο 8 της [προσβαλλομένης] αποφάσεως επιβάλλει στην αιτούσα πρόστιμο 13,75 εκατομμυρίων ευρώ για τις παραβάσεις που διαπιστώνονται στα άρθρα 5 και 6. Το άρθρο 10 προβλέπει ότι τα πρόστιμα που καθορίζονται στο άρθρο 8 είναι πληρωτέα εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποιήσεως της [προσβαλλομένης] αποφάσεως. Από τη λήξη της προθεσμίας αυτής οφείλονται αυτομάτως τόκοι με επιτόκιο 7,5 %.

8 Με έγγραφο της 25ης Σεπτεμβρίου 1998, η Επιτροπή κοινοποίησε την [προσβαλλόμενη] απόφαση στην αιτούσα. Στο έγγραφο αυτό διευκρίνιζε ότι, αν η αιτούσα ασκούσε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή δεν θα προέβαινε σε κανένα μέτρο για την είσπραξη του προστίμου ενόσω η υπόθεση θα εκκρεμούσε ενώπιον του δικαστηρίου αυτού, εφόσον το χρέος ήταν τοκοφόρο με επιτόκιο 5,50 %, από τη λήξη της προθεσμίας καταβολής, και εφόσον της παρεχόταν το αργότερο έως την ημερομηνία αυτή τραπεζική εγγύηση αποδοχής της, καλύπτουσα το χρέος, τόσο το κεφάλαιο όσο και τους τόκους.

9 Με έγγραφο της 2ας Δεκεμβρίου 1998, η αιτούσα ζήτησε να απαλλαγεί από την υποχρέωση καταβολής τραπεζικής εγγυήσεως ή πληρωμής του προστίμου.

10 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Δεκεμβρίου 1998, η αιτούσα, μαζί με άλλες έντεκα ναυτιλιακές εταιρίες που είχαν

συμβληθεί στην TACA, άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 230 ΕΚ), προσφυγή ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως (υπόθεση Τ-191/98).

11 Στις 9 Ιουνίου 1999, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση της αιτούσας και τόνισε ότι ήταν έτοιμη να δεχθεί:

"α) τραπεζική εγγύηση περιορισμένης χρονικής διάρκειας (π.χ. για διάστημα ενός έτους) χρησιμοποιώντας το επισυναπτόμενο υπόδειγμα τραπεζικής εγγυήσεως·

β) ένα μηχανισμό διακανονισμού επιτρέποντα στην εταιρία να εξοφλήσει με δόσεις, υπό τον όρον ότι οι τόκοι υπερημερίας θα υπολογίζονταν και ότι το υπόλοιπο του χρέους θα καλυπτόταν από κοινή τραπεζική εγγύηση".

12 Το επισυναπτόμενο στην επιστολή αυτή υπόδειγμα τραπεζικής εγγυήσεως προβλέπει αρχική διάρκεια ενός έτους, με δυνατότητα αυτόματης ανανεώσεως για νέες περιόδους ενός έτους αν δεν την ανακαλέσει η τράπεζα. Σε περίπτωση ανακλήσεως, η προσφεύγουσα υποχρεούται να εξοφλήσει εντός προθεσμίας δεκαπέντε ημερών το ποσό του προστίμου προσαυξημένο κατά τους δεδουλευμένους τόκους.

13 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία στις 19 Οκτωβρίου 1999, η αιτούσα υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 242 ΕΚ την παρούσα αίτηση, με την οποία ζητεί:

— την αναστολή του άρθρου 8 της [προσβαλλομένης] αποφάσεως με το οποίο της επιβάλλεται η καταβολή προστίμου 13,75 εκατομμυρίων ευρώ, πρώτον,

έως ότου εκδοθεί οριστική απόφαση επί της υποθέσεως Τ-191/98 και επί κάθε σχετικής αναιρέσεως και, δεύτερον, έως ότου εκδοθεί διάταξη περατώνουσα την παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων·

— την καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα σχετικά με την παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

(...)

15 Η Επιτροπή υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις στις 29 Οκτωβρίου 1999.

16 Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής κάλεσε την αιτούσα να απαντήσει κατά την εξέταση των διαδίκων σε ορισμένες γραπτές ερωτήσεις.

17 Οι διάδικοι παρέσχον διευκρινίσεις στις 12 Νοεμβρίου 1999. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η αιτούσα κλήθηκε να συμπληρώσει τις απαντήσεις της στις γραπτές ερωτήσεις που της είχαν τεθεί. Στις 3 Δεκεμβρίου 1999, η Επιτροπή διατύπωσε τις παρατηρήσεις της επί των συμπληρωματικών απαντήσεων που η αιτούσα κατέθεσε στη Γραμματεία στις 26 Νοεμβρίου.

18 Στις 7 Δεκεμβρίου 1999, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής κάλεσε την προσφεύγουσα να απαντήσει σε ορισμένες ερωτήσεις της Επιτροπής που περιείχαν οι από 3 Δεκεμβρίου παρατηρήσεις της. Η αιτούσα απάντησε με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία στις 15 Δεκεμβρίου 1999.

19 Με διάταξη της ίδιας ημέρας (Τ-191/98 R II, Cho Yang Shipping κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-3909), ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής διέταξε την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως έως ότου υπογραφεί η περατώνουσα τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων διάταξη και ζήτησε να του διαβιβαστούν οι ετήσιοι λογαριασμοί σχετικά με το οικονομικό έτος που έκλεισε στις 31 Δεκεμβρίου 1999, ελεγμένοι και πιστοποιημένοι από γραφείο λογιστικού ελέγχου διεθνούς κύρους, οι οποίοι θα συνοδεύονταν από έγγραφο του οικείου γραφείου με το οποίο θα βεβαιωνόταν ότι οι εν λόγω ετήσιοι λογαριασμοί περιλαμβάνουν το ποσό του προστίμου που επέβαλε η [προσβαλλόμενη] απόφαση στην αιτούσα, τόσο ως προς το κεφάλαιο όσο και ως προς τους τόκους. Τέλος, το σημείο 3 του διατακτικού της διατάξεως αυτής διευκρίνιζε ότι, έως ότου περατωθεί η παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην αιτούσα εξακολουθεί να είναι τοκοφόρο με επιτόκιο 7,5 % σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 της [προσβαλλομένης] αποφάσεως.

20 Στις 31 Μαρτίου 2000 η αιτούσα κατέθεσε στη Γραμματεία έκθεση του γραφείου Seo Il & Company που περιείχε τους ετήσιους λογαριασμούς της σχετικά με το οικονομικό έτος 1999. Η Επιτροπή, με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία στις 19 Απριλίου 2000, υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των λογαριασμών αυτών.»

Η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

6 Με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου απέρριψε την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

7 Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής απέρριψε ως προδήλως απαράδεκτο το αίτημα της αιτούσας να διαταχθούν προσωρινά μέτρα μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως επί αιτήσεως αναιρέσεως κατά της προαναφερθείσας αποφάσεως του Πρωτοδικείου στην υπόθεση Atlantic Container Line κ.λπ. κατά Επιτροπής. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δέχθηκε, με τη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι ήταν αναρμόδιος να διατάξει προσωρινά μέτρα προοριζόμενα να παραγάγουν αποτελέσματα μέχρις εκδόσεως αποφάσεως του Δικαστηρίου επί αιτήσεως αναιρέσεως η οποία θα μπορούσε να υποβληθεί κατά της περατώνουσας την κύρια δίκη αποφάσεως του Πρωτοδικείου.

8 Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δέχθηκε, στη συνέχεια, με τη σκέψη 42, ότι η αιτούσα ζητούσε την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον με το άρθρο 8 της αποφάσεως αυτής της επιβλήθηκε πρόστιμο 13 750 000 ευρώ, ενώ με το από 25 Σεπτεμβρίου 1998 έγγραφο κοινοποιήσεως η Επιτροπή είχε διευκρινίσει ότι, σε περίπτωση ασκήσεως προσφυγής, δεν θα προέβαινε σε κανένα μέτρο εισπράξεως του προστίμου εφόσον η αιτούσα συστήσει τραπεζική εγγύηση, καλύπτουσα τόσο το πρόστιμο όσο και τους σχετικούς τόκους. Ο ως άνω δικαστής έκρινε ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, αίτηση αναστολής εκτελέσεως δεν μπορούσε να έχει άλλο λυσιτελές αντικείμενο από τη χορήγηση απαλλαγής από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως ως προϋπόθεση για να μην προβούν οι κοινοτικές αρχές στην άμεση είσπραξη του προστίμου που επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση. Συναφώς, υπενθύμισε ότι το αίτημα της αιτούσας δεν θα μπορούσε να γίνει δεκτό παρά μόνο αν συνέτρεχαν εξαιρετικές περιστάσεις, διότι άλλως θα καθίστατο άνευ περιεχομένου η αρχή που θέτει το άρθρο 242 ΕΚ [διατάξεις της 6ης Μαΐου 1982, 107/82 R, AEG κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 1549, σκέψη 6, και της 14ης Δεκεμβρίου 1999, C-364/99 P(R), DSR-Senator Lines κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-8733, σκέψη 48].

9 Δεδομένου ότι η Επιτροπή δέχθηκε ότι προσφυγή ήταν εκ πρώτης όψεως βάσιμη (fumus boni juris), ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής εξέτασε, στη σκέψη 43, αν η αιτούσα απέδειξε ότι της ήταν αδύνατο να συστήσει τη ζητηθείσα εγγύηση χωρίς να θέσει σε κίνδυνο την υπόστασή της και ότι, κατά συνέπεια, πληρούται ο σχετικός με το επείγον όρος. Συναφώς, έκρινε ότι η σημασία των επιστολών με τις οποίες οι τράπεζες αρνήθηκαν προφανώς να παράσχουν την απαιτούμενη εγγύηση έπρεπε να εκτιμηθεί υπό το πρίσμα της αντικειμενικής οικονομικής καταστάσεως της αιτούσας.

10 Για να προβεί σε μια τέτοια εξέταση, η οποία προϋποθέτει περίπλοκη ανάλυση πολυάριθμων λογιστικών και χρηματοπιστωτικών δεδομένων, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, λαμβάνοντας υπόψη το επικείμενο κλείσιμο του οικονομικού έτους 1999, ζήτησε με την προαναφερθείσα διάταξη της 15ης Δεκεμβρίου 1999, Cho Yang Shipping κατά Επιτροπής, από την αιτούσα να προσκομίσει πριν από την 1η Απριλίου 2000 τους λογαριασμούς της τελευταίας οικονομικής χρήσεώς της.

11 Μετά την εξέταση αυτή, ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δέχθηκε, στη σκέψη 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η αιτούσα δεν απέδειξε ότι αντιμετωπίζει κίνδυνο ζημίας που να δικαιολογεί τη ζητούμενη αναστολή εκτελέσεως.

12 Ο ως άνω δικαστής σημείωσε σχετικά, στις σκέψεις 46 και 47, ότι οι δυσχέρειες που επικαλείται η αιτούσα ανάγονται σε γεγονότα προηγούμενα της προσβαλλομένης αποφάσεως. Πράγματι, ήδη από το 1995 η αιτούσα ήταν υπερχρεωμένη. Η οικονομική της κατάσταση χειροτέρευσε το 1996, ενώ, επιπλέον, επλήγη από την ασιατική οικονομική και νομισματική κρίση του 1997.

13 Εντούτοις, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων διαπίστωσε, στη σκέψη 48, ότι, από το 1998, η κατάσταση της αιτούσας είχε σημαντικώς βελτιωθεί. Καταρχάς, μεταξύ 1997 και 1998, η αιτούσα μείωσε το παθητικό της κατά περισσότερο από 16 % και, μεταξύ 1998 και 1999, κατά περισσότερο από 34 %. Το 1999 το παθητικό ήταν 557 δισεκατομμύρια κορεατικά won (KRW), ήτοι το ήμισυ περίπου του παθητικού του 1997. Ακολούθως, χάρη στη συμφωνία αναδιαρθρώσεως που συνήφθη μεταξύ Seoul Bank και Cho Yang Group, η αιτούσα κατόρθωσε, στο τέλος του οικονομικού έτους 1999, να εξαλείψει τα 480 δισεκατομμύρια ζημιών εκ μεταφοράς από το προηγούμενο οικονομικό έτος και να εμφανίσει έσοδα εκμεταλλεύσεως ύψους 46 δισεκατομμυρίων KRW, για καθαρά έσοδα άνω των 253 δισεκατομμυρίων KRW. Κατά τη διάρκεια του οικονομικού αυτού έτους, τα ίδια κεφάλαιά της πέρασαν από -427 δισεκατομμύρια KRW σε 96 δισεκατομμύρια KRW, περιάγοντας τον λόγο του χρέους της (παθητικό/ίδια κεφάλαια) στο 6, επίπεδο πέντε φορές κατώτερο από αυτό που είχε διαπιστωθεί το 1996. Η εξυπηρέτηση του χρέους της πέρασε από 117 δισεκατομμύρια σε 73 δισεκατομμύρια KRW. Κατά το δεύτερο εξάμηνο του 1999 η αιτούσα πραγματοποίησε περισσότερα έσοδα απ' αυτά που υπολόγιζε κατά τον χρόνο της καταθέσεως της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων.

14 Ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δέχθηκε, στη σκέψη 49, ότι, παρά τις θετικές αυτές εξελίξεις, η άμεση ρευστοποίηση των σκαφών και του ενεργητικού σε ακίνητα της αιτούσας δεν θα παρείχε τη δυνατότητα να αποδεσμευθούν επαρκή κεφάλαια για την πληρωμή του προστίμου. Προσέθεσε ωστόσο ότι αιτούσα διαθέτει μερίδια στις εταιρίες Dong Seoul και Dong Young Shipping, τα οποία επρόκειτο να ρευστοποιηθούν προσεχώς στο πλαίσιο του σχεδίου αναδιαρθρώσεως, το ύψος των οποίων ήταν κατά πολύ ανώτερο του προστίμου.

15 Τέλος, ο ως άνω δικαστής δέχθηκε, στη σκέψη 50, ότι η αιτούσα διαθέτει πλέον κάποιο περιθώριο αυτοχρηματοδοτήσεως. Τα χρηματικά διαθέσιμα που αποδεσμεύθηκαν το 1999, αν και κατώτερα του αναγκαίου για την πληρωμή του προστίμου ποσού, θα έπρεπε να παρέχουν πλέον τη δυνατότητα στην αιτούσα να εξασφαλίσει

μια τραπεζική εγγύηση ή, σε περίπτωση αδυναμίας, τα απαραίτητα κεφάλαια για την εξόφληση του ποσού του προστίμου. Οι αρνήσεις των τραπεζών στις οποίες κατέφυγε η αιτούσα, καθώς είναι προγενέστερες της δημοσιεύσεως των λογαριασμών σχετικά με το οικονομικό έτος 1999, ουδεμία επιρροή ασκούν συναφώς.

16 Στη σκέψη 51 ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής κατέληξε ότι, σε μια τέτοια κατάσταση, δεν ήταν αδύνατο στην αιτούσα να συστήσει τραπεζική εγγύηση χωρίς να θέσει σε κίνδυνο την υπόστασή της. Λαμβανομένης υπόψη της γενικής βελτιώσεως της καταστάσεώς της, η εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως της Επιτροπής πριν από την έκδοση δικαστικής αποφάσεως επί της ουσίας δεν μπορούσε να προκαλέσει στην αιτούσα σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία ακόμη και στην περίπτωση που το Πρωτοδικείο θα ακύρωνε την προσβαλλόμενη απόφαση. Συνεπώς, η προϋπόθεση σχετικά με το επείγον δεν πληρούνταν.

17 Εξάλλου, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δέχθηκε ότι η στάθμιση των εμπλεκομένων συμφερόντων εμποδίζει την αποδοχή του αιτήματος της αιτούσας. Πράγματι, το γενικό συμφέρον να τηρηθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, το οποίο συνδέεται με τη διατήρηση της αποτελεσματικότητας των κοινοτικών κανόνων του ανταγωνισμού και του αποτρεπτικού χαρακτήρα των προστίμων που επιβάλλει η Επιτροπή, υπερτερεί του ειδικού συμφέροντος της αιτούσας η οποία δεν αντιμετωπίζει πλέον κίνδυνο σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας.

Η αίτηση αναιρέσεως

Τα επιχειρήματα της αναιρεσείουσας

18 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως η αναιρεσείουσα επικαλείται τέσσερις λόγους που στηρίζονται, αντιστοίχως, σε παρερμηνεία των αποδεικτικών στοιχείων

που υποβλήθηκαν στον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου, σε μη τήρηση της διαδικασίας εκ μέρους του Προέδρου του Πρωτοδικείου, σε νομικό σφάλμα στο οποίο υπέπεσε ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής κατά την εφαρμογή του κριτηρίου της αναστολής εκτελέσεως, καθώς και σε νομικό σφάλμα στο οποίο υπέπεσε ο εν λόγω δικαστής κατά την εκτίμηση της αρμοδιότητάς του.

19 Με τον πρώτο λόγο προσάπτεται στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων ότι, εκτιμώντας το επείγον και κατά τη στάθμιση των συμφερόντων, παρερμήνευσε τα αποδεικτικά στοιχεία που του υποβλήθηκαν.

20 Έτσι, δεχόμενη τη βελτίωση της οικονομικής της καταστάσεως σε γενικές γραμμές, η αναιρεσείουσα προσάπτει στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων ότι περιέγραψε την κατάστασή της το 1999 αναφερόμενος ιδιαίτερα στα έσοδα εκμεταλλεύσεως, στο πλαίσιο των οποίων δεν ελήφθη υπόψη το σημαντικό βάρος των τόκων που αφορούν την εξυπηρέτηση του χρέους, και στα καθαρά έσοδα, όχι λόγω των κερδών τα οποία προέρχονται από τις δραστηριότητες εκμεταλλεύσεως, αλλ' αποκλειστικά λόγω πωλήσεως στοιχείων ενεργητικού που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το σχέδιο αναδιαρθρώσεως, της οποίας το τίμημα καταβλήθηκε αμέσως στις τράπεζες προς μείωση του τραπεζικού χρέους της αναιρεσείουσας.

21 Ενεργώντας με τον τρόπο αυτό, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων αγνόησε τους τόκους με τους οποίους βαρύνεται η αναιρεσείουσα λόγω του ιδιαίτερα υψηλού τραπεζικού χρέους της, καθώς και τον πλέον σημαντικό δείκτη της ικανότητάς της να πραγματοποιεί έσοδα διαρκώς, ήτοι το ότι, αν δεν ληφθεί υπόψη το εξαιρετικό γεγονός της πωλήσεως στοιχείων ενεργητικού, η αναιρεσείουσα υπέστη το 1999 συνήθη ζημία ύψους 7 δισεκατομμυρίων KRW (4 εκατομμυρίων ευρώ).

22 Επομένως, η οικονομική κατάσταση της αναιρεσείουσας εξακολουθούσε να είναι ιδιαίτερα αβέβαιη, παρά τις βελτιώσεις που επιτεύχθηκαν χάρη στην εφαρμογή του σχεδίου αναδιαρθρώσεως, το οποίο καλύπτει χρονικό διάστημα μέχρι και το τέλος του 2002.

23 Συνιστά επίσης παρερμηνεία των αποδεικτικών στοιχείων το συμπέρασμα του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων ότι, στο μέλλον, η αναιρεσείουσα θα αποκόμιζε από την πώληση σε τρίτο αγοραστή των μεριδίων της στις εταιρίες Dong Young Shipping και Dong Seoul διαθέσιμα κεφάλαια πολύ μεγαλύτερα από το ύψος του προστίμου, ήτοι [...], με βάση την εκτίμηση που περιλαμβάνεται στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως.

24 Όμως, αφενός, όπως προκύπτει από τη σημείωση 5 των ελεγμένων λογαριασμών της αναιρεσείουσας όσον αφορά τη χρήση 1999, τα μερίδια αυτά ήταν υποθηκευμένα στη Seoul Bank για ποσό ύψους 70,202 δισεκατομμυρίων KRW. Επομένως, το προϊόν της πωλήσεως των εν λόγω μεριδίων δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την εξόφληση του επιβληθέντος από την Επιτροπή προστίμου.

25 Αφετέρου, όπως προκύπτει από την απάντηση της αναιρεσείουσας στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, η Seoul Bank παραχώρησε στην αναιρεσείουσα νέα προθεσμία για την πώληση των μεριδίων που είχε στις εταιρίες Dong Young Shipping και Dong Seoul, ήτοι μέχρι τον Ιούνιο του 2000 και [...], δεδομένης της αδυναμίας της να βρει αγοραστή για τα μερίδια αυτά πριν το τέλος του 1998, όπως προβλεπόταν στο σχέδιο αναδιαρθρώσεως. Μόλις στις 17 Αυγούστου 2000 η ως άνω εταιρία κατόρθωσε τελικά να πωλήσει τα μερίδιά της στην εταιρία Dong Young Shipping έναντι [...], ποσό το οποίο κατέβαλε στη συνέχεια στη Seoul Bank. Η αναιρεσείουσα δεν έχει ακόμα μπορέσει να πωλήσει τα μερίδιά της στην Dong Seoul. Η αναιρεσείουσα εταιρία θα μπορεί να έχει στη διάθεσή της το προϊόν της πωλήσεως αυτής στην καλύτερη περίπτωση μόνον ένα έτος μετά την έκδοση της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.

26 Ο κρίνων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής παρερμήνευσε επίσης τα αποδεικτικά στοιχεία που του υποβλήθηκαν συνάγοντας ότι η αναιρεσείουσα θα μπορούσε πλέον να λάβει τραπεζική εγγύηση ή δάνειο, ώστε να της δοθεί η δυνατότητα καταβολής του προστίμου, βάσει ενός κριτηρίου το οποίο δεν ακολουθήθηκε από καμία από τις τράπεζες της αναιρεσείουσας και χωρίς να λάβει υπόψη τη στάση των τραπεζών έναντι αυτής.

27 Όμως, η αναιρεσείουσα απέδειξε ότι η κύρια τράπεζά της, η Seoul Bank, καθώς και τρεις άλλες τράπεζες, αρνήθηκαν τον Νοέμβριο του 1998, καθώς και τον Ιούλιο και τον Αύγουστο του 1999, να της χορηγήσουν τραπεζική εγγύηση, για τους ίδιους λόγους, ήτοι εξαιτίας, αφενός, εξαιτίας του πολύ χαμηλού λόγου μεταξύ της εγγυήσεως που επρόκειτο να συστήσει η αναιρεσείουσα και των υφισταμένων δανείων της — καθόσον ο λόγος αυτός ήταν σαφώς μικρότερος από εκείνον τον οποίο απαιτούν οι οδηγίες που ακολουθούν οι τράπεζες — και, αφετέρου, του γεγονότος ότι το παθητικό της αναιρεσείουσας υπερέβαινε το ελεύθερο κεφάλαιό της και ότι ο λόγος των δανείων προς τα ίδια κεφάλαια της εταιρίας αυτής ήταν σαφώς μεγαλύτερος από εκείνον που προσιδιάζει σε κανονικές καταστάσεις. Οι τράπεζες είχαν επίσης αρνηθεί το 1999 να παράσχουν νέα πίστωση στην αναιρεσείουσα.

28 Σε αντίθεση με όσα δέχθηκε ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, το γεγονός ότι τα χρηματικά διαθέσιμα της αναιρεσείουσας δεν απορροφήθηκαν πλήρως από την αποπληρωμή των τόκων απέκλειε τη δυνατότητα αποκτήσεως τραπεζικής εγγυήσεως. Πράγματι, τα εν λόγω χρηματικά διαθέσιμα χρησιμοποιούνται για την αποπληρωμή υφισταμένων δανείων. Το ότι το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων είναι εσφαλμένο επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι οι τράπεζες της αναιρεσείουσας αρνήθηκαν εκ νέου να της χορηγήσουν την τραπεζική εγγύηση που ζήτησε βάσει των ελεγμένων λογαριασμών της σχετικά με τη χρήση 1999.

29 Η εσφαλμένη ερμηνεία των αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με τα τρία θεμελιώδη ζητήματα που συνδέονται με τα έσοδα της αναιρεσείουσας για τη χρήση 1999, την πώληση των μεριδίων της στις εταιρίες Dong Young Shipping και Dong Seoul και τη δυνατότητά της να λάβει τραπεζική εγγύηση ή δάνειο αναιρούν πλήρως το συμπέρασμα του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων ότι δεν πληρούνταν εν προκειμένω η προϋπόθεση του επείγοντος, καθώς και τη σχετική με τη στάθμιση των εμπλεκομένων συμφερόντων εκτίμησή του. Πράγματι, για να απορρίψει την αίτηση αναστολής που του υποβλήθηκε, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων θεώρησε ότι, ελλείψει κινδύνου σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας σε βάρος της αναιρεσείουσας, το συμφέρον της συνίστατο απλώς στην αποφυγή της άμεσης καταβολής του προστίμου.

30 Με τον δεύτερο λόγο προσάπτεται στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων ότι διέπραξε δικονομική πλημμέλεια, καθόσον δεν παρέσχε στην αναιρεσείουσα τη δυνατότητα να υποβάλει γραπτές ή προφορικές παρατηρήσεις επί της οικονομικής καταστάσεώς της μετά τη σύνταξη των ελεγμένωνλογαριασμών για τη χρήση 1999. Η

πλημμέλεια αυτή προσέβαλε το δικαίωμα άμυνας της αναιρεσείουσας το οποίο προστατεύεται από το κοινοτικό δίκαιο, καθώς και την αρχή audi alteram partem την οποία θέτει το δίκαιο αυτό.

31 Η αναιρεσείουσα διατείνεται σχετικά ότι η περιορισμένη έκταση της αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου στηρίζεται στην υπόθεση ότι οι διάδικοι είχαν τη δυνατότητα να συζητήσουν όλα τα ανακύπτοντα ζητήματα ενώπιον του Πρωτοδικείου.

32 Αφού διαβιβάστηκαν στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων οι ελεγμένοι λογαριασμοί της για τη χρήση 1999, η αναιρεσείουσα ανέμενε, όπως και η Επιτροπή, να της δοθεί η δυνατότητα να υποβάλει γραπτές παρατηρήσεις επί των λογαριασμών αυτών ή να κληθεί από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να απαντήσει σε σειρά λεπτομερών ερωτήσεων επί της εξελίξεως της οικονομικής καταστάσεώς της. Ανέμενε, τουλάχιστον, ότι θα υπάρξει επ' ακροατηρίου συζήτηση, στη διεξαγωγή της οποίας ρητώς είχε αναφερθεί ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων, δεδομένου ότι η αναιρεσιβαλλομένη διάταξη έθιγε τη νομική της κατάσταση, παύοντας την αναστολή που είχε διαταχθεί με την προαναφερθείσα διάταξη Cho Yang Shipping κατά Επιτροπής.

33 Η εν λόγω δικονομική πλημμέλεια στέρησε την αναιρεσείουσα από τη δυνατότητα να πείσει τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων για το βάσιμο των ισχυρισμών της, ιδίως όσον αφορά τα σχετικά με τον πρώτο λόγο ζητήματα, ειδικότερα δε να του υποβάλει το σημαντικότερο αποδεικτικό στοιχείο όσον αφορά τη δυνατότητά της να λάβει τραπεζική εγγύηση ή δάνειο μετά τη σύνταξη των ελεγμένων λογαριασμών της για τη χρήση 1999, δηλαδή νέα έγγραφα προερχόμενα από τέσσερις τράπεζες με τα οποία αυτές εξέφραζαν τη σχετική άρνησή τους. Γενικότερα, η αναιρεσείουσα δεν ήταν σε θέση να επικαλεστεί ενώπιον του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων τις εξελίξεις που πραγματοποιούνταν στο πλαίσιο διαδικασίας αναδιαρθρώσεώς της.

34 Με τον τρίτο λόγο προσάπτεται στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων ότι υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κατά την εφαρμογή του κριτηρίου αναστολής εκτελέσεως, λαμβάνοντας μια αδικαιολόγητα αυστηρή στάση κατά την εξέταση της ενδεχόμενης συνδρομής εξαιρετικών περιστάσεων που να δικαιολογούν παρέκκλιση από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως.

35 Εκτιμώντας την ύπαρξη τέτοιων περιστάσεων ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων όφειλε να λάβει υπόψη τα τρία ακόλουθα στοιχεία.

36 Πρώτον, δεν έχει ακόμη διαπιστωθεί από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο η ύπαρξη παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου.

37 Το γεγονός αυτό είναι ιδιαιτέρως σημαντικό όσον αφορά τη δυνατότητα αναστολής της υποχρεώσεως πληρωμής του προστίμου που επέβαλε η Επιτροπή στον τομέα του ανταγωνισμού. Πράγματι, η εκτέλεση της αποφάσεως περί επιβολής του προστίμου τη στιγμή που το Πρωτοδικείο δεν έχει ακόμη εκδώσει την απόφασή του ισοδυναμεί με επιβολή κυρώσεως σε επιχείρηση λόγω παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού πριν από τη διαπίστωση μιας τέτοιας παραβάσεως από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο.

38 Μόνον η καθ' όλη τη διάρκεια της ένδικης διαδικασίας αναστολή της πληρωμής προστίμου επιβληθέντος από την Επιτροπή λόγω παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού, χωρίς υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως, θα διασφάλιζε πλήρως τα δικαιώματα άμυνας και την πρόσβαση της αναιρεσείουσας στη δικαιοσύνη. Μετά την έκδοση της προαναφερθείσας διατάξεως DSR-Senator Lines κατά Επιτροπής, εξάλλου, η εταιρία DSR-Senator Lines GmbH άσκησε ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου προσφυγή κατά των δεκαπέντε κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ισχυριζόμενη ότι η μη αναστολή πληρωμής του προστίμου που της επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

39 Δεύτερον, η ένδικη διαδικασία που ακολουθείται για τον προσδιορισμό του κατάλληλου ύψους του προστίμου δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί.

40 Όμως, όταν η κυρία προσφυγή ασκείται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 229 ΕΚ, ο κοινοτικός δικαστής έχει αρμοδιότητα πλήρους δικαιοδοσίας, που του επιτρέπει να ακυρώσει ή να μειώσει το επιβληθέν από την Επιτροπή πρόστιμο.

41 Το γεγονός ότι το κατάλληλο ύψος του προστίμου που επιβάλλεται σε επιχείρηση η οποία παρέβη τους κανόνες του ανταγωνισμού καθορίζεται τελικά από τον κοινοτικό δικαστή αποτελεί σημαντικό γεγονός, το οποίο οφείλει να λαμβάνει υπόψη ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων όταν αποφασίζει να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως ενός τέτοιου προστίμου.

42 Τρίτον, η αναστολή της εισπράξεως προστίμου απλώς μεταθέτει σε μεταγενέστερη ημερομηνία την καταβολή ενός χρηματικού ποσού, χωρίς να επηρεάζει ούτε τον ανταγωνισμό ούτε τους τρίτους.

43 Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων οφείλει να λαμβάνει υπόψη ένα τέτοιο σημαντικό γεγονός όταν αποφασίζει να διατάξει ή να μη διατάξει αναστολή εκτελέσεως. Τουλάχιστον, δεν έπρεπε να επιδείξει, όσον αφορά την αναστολή της εισπράξεως προστίμου, αυστηρότερη στάση έναντι εκείνης που έχει τηρήσει σε περίπτωση αναστολής εκτελέσεως άλλων μέτρων τα οποία η Επιτροπή μπορεί να επιβάλλει σε επιχειρήσεις, για να τις υποχρεώσει να παύσουν παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού, αναστολή για τη χορήγηση της οποίας δεν απαιτείται η απόδειξη ουδεμίας εξαιρετικής περιστάσεως.

44 Αν ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων είχε λάβει υπόψη τα τρία αυτά γεγονότα θα τηρούσε λιγότερο αυστηρή στάση όσον αφορά τη συνδρομή εξαιρετικών περιστάσεων.

45 Το ότι, στην προκειμένη υπόθεση, η αναιρεσείουσα αντιμετωπίζει προφανώς οικονομικές δυσχέρειες, ότι οι δραστηριότητές της υπάγονται σε σχέδιο αναδιαρθρώσεως επιβληθέν από την κύρια τράπεζά της, κατόπιν των υποδείξεων κυβερνητικού

οργανισμού, καθώς και το ότι είναι σε θέση να αποδείξει την αδυναμία της να λάβει τραπεζική εγγύηση για το ύψος του προστίμου και τους δεδουλευμένους τόκους, θα έπρεπε να θεωρηθούν ότι συνιστούν εξαιρετικές περιστάσεις, που δικαιολογούν την αναστολή της υποχρεώσεως εξοφλήσεως του προστίμου το οποίο επέβαλε η Επιτροπή.

46 Με τον τέταρτο και τελευταίο λόγο αναιρέσεως προσάπτεται στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων ότι υπέπεσε σε νομικό σφάλμα όταν έκρινε ότι είναι αναρμόδιος να διατάξει προσωρινά μέτρα προοριζόμενα να παραγάγουν αποτελέσματα μέχρις εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί αιτήσεως αναιρέσεως κατά της περατώνουσας τη δίκη επί της ουσίας αποφάσεως του Πρωτοδικείου.

47 Το συμπέρασμα αυτό είναι νομικώς εσφαλμένο, τουλάχιστον καθόσον αφορά την αναστολή της διαδικασίας εισπράξεως προστίμου επιβληθέντος λόγω παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού. Στον τομέα αυτό, είναι προς το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης να είναι αρμόδιο το Πρωτοδικείο να διατάξει αναστολή εκτελέσεως που να καλύπτει και το στάδιο της αιτήσεως αναιρέσεως κατά της αποφάσεως επί της ουσίας. Άπαξ ασκηθεί η αναίρεση, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο, σε περίπτωση που μεταβληθούν οι περιστάσεις, να τροποποιήσει την αναστολή αυτή ή να την καταργήσει.

48 Από τα άρθρα 83, παράγραφος 1, και 118 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου προκύπτει, καθώς φαίνεται, ότι το Δικαστήριο είναι αναρμόδιο να χορηγεί αναστολή εκτελέσεως μέχρις ότου ασκηθεί αναίρεση. Κατά συνέπεια, προς εξασφάλιση της αποτελεσματικής προστασίας των εμπλεκομένων επιχειρήσεων, είναι ουσιώδες να μπορεί το Πρωτοδικείο να διατάξει, τουλάχιστον, αναστολή εκτελέσεως μιας αποφάσεως της Επιτροπής επιβάλλουσας πρόστιμο κατά τη διάρκεια της προθεσμίας που προβλέπεται για την άσκηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου επί της ουσίας.

Οι ισχυρισμοί της Επιτροπής

49 Η Επιτροπή υπενθυμίζει εκ προοιμίου ότι δεν ζήτησε την άμεση καταβολή του επιβληθέντος στην αναιρεσείουσα προστίμου. Η διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων την οποία κίνησε η αναιρεσείουσα αφορούσε, επομένως, αποκλειστικά την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως. Όμως, κατά πάγια νομολογία, αίτημα απαλλαγής από μια τέτοια υποχρέωση δεν μπορεί να γίνεται δεκτό παρά μόνον όταν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις, όταν η σύσταση εγγυήσεως είναι αντικειμενικά αδύνατη ή αν η σύστασή της μπορεί να προκαλέσει αυτή καθαυτή σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία στον αιτούντα.

50 Κατά την Επιτροπή, ο πρώτος λόγος, που στηρίζεται σε παρερμηνεία εκ μέρους του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων των αποδεικτικών στοιχείων που του υποβλήθηκαν, είναι απαράδεκτος και, εν πάση περιπτώσει, αβάσιμος.

51 Τα προβαλλόμενα προς στήριξη του λόγου αυτού επιχειρήματα ισοδυναμούν στην πράξη με την προβολή του ισχυρισμού ότι ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων έσφαλε κατά την εκτίμηση της οικονομικής καταστάσεως της αναιρεσείουσας ή ότι όφειλε να δώσει περισσότερη σημασία σε ορισμένα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη και λιγότερη σε ορισμένα άλλα. Όμως, ένα τέτοιο ζήτημα δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αιτήσεως αναιρέσεως.

52 Σε αντίθεση με την αναιρεσείουσα, η Επιτροπή θεωρεί ότι ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν παρερμήνευσε τα αποδεικτικά στοιχεία που του υποβλήθηκαν και ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη είναι πλήρως δικαιολογημένη από πλευράς αποδείξεων.

53 Έτσι, η οικονομική εξυγίανση της αναιρεσείουσας δεν συνήχθη αποκλειστικά από τα έσοδα εκμεταλλεύσεως και από τα έσοδα της χρήσεως που έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 1999. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων έλαβε υπόψη ένα σύνολο στοιχείων, μεταξύ των οποίων περιλαμβανόταν επίσης η σαφής βελτίωση των στοιχείων ενεργητικού της αναιρεσείουσας και ο λόγος χρέος/ίδια κεφάλαια, η σημαντική μείωση του παθητικού της και των τόκων του τραπεζικού χρέους, τα ικανοποιητικά απο-

τελέσματα του δευτέρου εξαμήνου του 1999, καθώς και η βελτίωση που πραγματοποιήθηκε χάρη στην αναδιάρθρωση.

54 Εν πάση περιπτώσει, τα αποτελέσματα των ελεγχθέντων λογαριασμών για τη χρήση 1999 επιβεβαιώνουν τη θεαματική βελτίωση της οικονομικής καταστάσεως της αναιρεσείουσας. Οι συνήθεις ζημίες της εταιρίας αυτής το 1999, που ανέρχονται σε 7 δισεκατομμύρια KRW, πρέπει να συγκριθούν με εκείνες του 1998, που υπερέβαιναν τα 100 δισεκατομμύρια KRW. Οι ζημίες αυτές δείχνουν ότι η αναιρεσείουσα πραγματοποίησε κέρδος το δεύτερο εξάμηνο του 1999, καθόσον, το πρώτο εξάμηνο του ίδιου έτους, είχαν εκτιμηθεί σε 9 δισεκατομμύρια KRW.

55 Η μείωση του χρέους της αναιρεσείουσας και, κατά συνέπεια, των τόκων που καταβάλλει, για την οποία κάνει λόγο η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, έχει ιδιαίτερη σημασία, καθόσον της παρέχει τη δυνατότητα να μετατρέψει τα θετικά έσοδα εκμεταλλεύσεως σε συνήθη κέρδη. Όμως, το αντιπροσωπεύον τους καταβαλλόμενους από την αναιρεσείουσα τόκους ποσό μειώθηκε κατά το ήμισυ από το 1997, ενώ σημαντική βελτίωση στον τομέα αυτό πραγματοποιήθηκε το δεύτερο εξάμηνο του 1999.

56 Ομοίως, η πιθανή πώληση σε τρίτον αγοραστή των μεριδίων της αναιρεσείουσας στις εταιρίες Dong Seoul και Dong Young Shipping αποτελεί μόνον ένα από τα στοιχεία τα οποία έλαβε υπόψη ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων για να εκτιμήσει την οικονομική της κατάσταση. Η πώληση αυτή μνημονεύθηκε μόνο για να δοθεί απάντηση στον ισχυρισμό ότι τα σκάφη και τα ακίνητα της αναιρεσείουσας [...]. Κατά τα λοιπά, η καταβολή του προϊόντος της πωλήσεως αυτής θα βελτίωνε ακόμη περισσότερο την κατάσταση των στοιχείων ενεργητικού της αναιρεσείουσας και θα μείωνε τους τόκους που καταβάλλει, επιβεβαιώνοντας έτσι το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων. Επιπλέον, μόνον 70 από τα [...] δισεκατομμύρια KRW, τα οποία η αναιρεσείουσα αναμένει να λάβει από την πώληση αυτή, θα χρησιμοποιηθούν για τη μείωση του χρέους της.

57 Επιπλέον, τα κεφάλαια που διαθέτει η αναιρεσείουσα αποτελούν μόνον ένα από τα στοιχεία που πιστοποιούσαν ότι η οικονομική της κατάσταση βελτιώθηκε και ότι μπορούσε να αναμένει μια θετικότερη στάση των τραπεζών της αν αυτές επρόκειτο να επιλέξουν μεταξύ της λύσεως να της παράσχουν βοήθεια ή να τη θέσουν υπό εκκαθάριση.

58 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο, που στηρίζεται στον ισχυρισμό ότι ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων υπέπεσε σε δικονομική πλημμέλεια, στερώντας από την αναιρεσείουσα τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις επί της οικονομικής της καταστάσεως μετά το πέρας του ελέγχου των λογαριασμών της για τη χρήση 1999, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο λόγος αυτός είναι αβάσιμος.

59 Σκοπός της προσωρινής αναστολής της αποφάσεως της Επιτροπής που προσβλήθηκε στο πλαίσιο της προαναφερθείσας υποθέσεως Cho Yang Shipping κατά Επιτροπής και του αιτήματος υποβολής ελεγχθέντων λογαριασμών για τη χρήση 1999 ήταν να δοθεί στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων η δυνατότητα να εκτιμήσει τους ισχυρισμούς της αναιρεσείουσας βάσει οριστικών στοιχείων και όχι βάσει των εκτιμήσεων των διαδίκων. Συνεπώς, δεν ήταν αναγκαίο να διεξαχθεί συζήτηση επί ζητημάτων τα οποία είχαν ήδη εξεταστεί εκτενώς. Η Επιτροπή περιορίστηκε με τον τρόπο αυτό στην εξήγηση των λόγων για τους οποίους τα οριστικά στοιχεία επιβεβαίωναν τους ισχυρισμούς της. Εν πάση περιπτώσει, η αναιρεσείουσα μπορούσε να διατυπώσει κάθε χρήσιμη παρατήρηση σχετικά με τους εν λόγω λογαριασμούς όταν αυτοί υποβλήθηκαν στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων.

60 Ομοίως, η αναιρεσείουσα μπορούσε να ανακοινώσει στον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου, εφόσον το έκρινε χρήσιμο, κάθε συμπληρωματική πληροφορία σχετικά με την εφαρμογή της αναδιαρθρώσεώς της, καθώς και τα νέα έγγραφα των τραπεζών με τα οποία αυτές αρνούνται να της παράσχουν τραπεζική εγγύηση.

61 Κατά την Επιτροπή, ο τρίτος λόγος, που στηρίζεται σε νομικό σφάλμα στο οποίο υπέπεσε ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων κατά την εφαρμογή του κριτηρίου της αναστολής εκτελέσεως, είναι απαράδεκτος, καθόσον η αναιρεσείουσα δεν ισχυρίστηκε ενώπιόν του ότι η αυστηρή νομολογία σχετικά με τη δυνατότητα αναστολής της καταβολής ενός προστίμου χωρίς σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως είναι εσφαλμένη επί της αρχής.

62 Εν πάση περιπτώσει, ακόμα και αν κρινόταν παραδεκτός, ο λόγος αυτός δεν είναι βάσιμος. Πράγματι, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων περιορίστηκε στην εφαρμογή του κριτηρίου των εξαιρετικών περιστάσεων το οποίο θέτει η νομολογία του Δικαστηρίου.

63 Εφόσον η ύπαρξη παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού δεν έχει ακόμη διαπιστωθεί από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο και εφόσον η ένδικη διαδικασία προσδιορισμού του κατάλληλου ύψους του προστίμου το οποίο επιβλήθηκε λόγω της παραβιάσεως αυτής δεν έχει ακόμη περατωθεί, η επιβολή της υποχρεώσεως πληρωμής του προστίμου χωρίς αναστολή σε περίπτωση ασκήσεως ενδίκου μέσου ενώπιον ανεξάρτητου δικαστηρίου μπορεί να είναι αντίθετη προς το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών ή προς τις αντίστοιχες θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου, αν το αποτέλεσμα της εν λόγω υποχρεώσεως περί άμεσης καταβολής είναι η παρεμπόδιση της προσβάσεως της επιχειρήσεως στη δικαιοσύνη, ιδίως διότι η καταβολή του προστίμου θα έχει ως αποτέλεσμα τη θέση της υπό εκκαθάριση.

64 Ωστόσο, δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο στην υπό κρίση υπόθεση. Η αναστολή εισπράξεως του προστίμου χορηγήθηκε από την ίδια την Επιτροπή, υπό την προϋπόθεση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως. Επιπλέον, αν η ενδιαφερόμενη επιχείρηση μπορεί να αποδείξει την ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων, δηλαδή την ύπαρξη μιας πραγματικής αδυναμίας συστάσεως της εν λόγω εγγυήσεως, μπορεί να επιτύχει την εκ μέρους του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων έκδοση διατάξεως αναστέλλουσας την υποχρέωση συστάσεως της ως άνω εγγυήσεως.

65 Όσον αφορά την προσφυγή που άσκησε η DSR-Senator Lines ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η προσφυγή αυτή αφορά ζήτημα ουσιωδώς διάφορο, ήτοι τη δυνατότητα των κοινοτικών δικαστηρίων να λαμβάνουν υπόψη την οικονομική ισχύ του ομίλου στον οποίο ανήκει η ενδιαφερόμενη επιχείρηση, έστω και αν αυτή αποτελεί διαφορετικό νομικό πρόσωπο εντός του εν λόγω ομίλου.

66 Εξάλλου, το επιχείρημα ότι η αναστολή εισπράξεως ενός προστίμου δεν έχει άμεση επίπτωση στον ανταγωνισμό είναι απαράδεκτο για δύο λόγους, ήτοι, αφενός, διότι δεν προβλήθηκε ενώπιον του Προέδρου του Πρωτοδικείου και, αφετέρου, διότι αποσκοπεί στην αμφισβήτηση της εκ μέρους του εκτιμήσεως της ισορροπίας των συμφερόντων.

67 Εν πάση περιπτώσει, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων εφαρμόζει το ίδιο κριτήριο όσον αφορά την αναστολή εισπράξεως ενός προστίμου και την αναστολή

εκτελέσεως άλλων μέτρων τα οποία η Επιτροπή μπορεί να επιβάλλει στις επιχειρήσεις για να σταματήσει μια παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού, ήτοι την ανάγκη της αναστολής προς αποφυγή σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας. Η υποχρέωση αποδείξεως εξαιρετικών περιστάσεων, για να καταστεί δυνατή η αναστολή της υποχρεώσεως συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως, οφείλεται απλώς στο γεγονός ότι η αναστολή της εισπράξεως του προστίμου υφίσταται ήδη και ότι η αναστολή της υποχρεώσεως συστάσεως εγγυήσεως δεν μπορεί να διαταχθεί παρά μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

68 Τέλος, όσον αφορά τον τέταρτο και τελευταίο λόγο αναιρέσεως, που στηρίζεται σε νομικό σφάλμα στο οποίο φέρεται ότι υπέπεσε ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων κατά την εκτίμηση της αρμοδιότητάς του, η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι αβάσιμος, καθόσον ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου δεν έχει την εξουσία να διατάξει προσωρινά μέτρα μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως επί αιτήσεως αναιρέσεως κατά της περατώνουσας τη δίκη επί της ουσίας αποφάσεως του Πρωτοδικείου. Πράγματι, όταν η υπόθεση έρχεται ενώπιον του Δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί αν η απόφαση της Επιτροπής πρέπει να ανασταλεί εν αναμονή της εκδόσεως της αποφάσεώς του.

69 Αντιθέτως, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν είναι παράλογο να υποστηριχθεί ότι ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να είναι αρμόδιος για την αναστολή εισπράξεως προστίμου μέχρις εκπνοής της προθεσμίας που προβλέπεται για την άσκηση αναιρέσεως.

70 Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή διατείνεται ότι, έστω και αν ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων έσφαλε όσον αφορά την αρμοδιότητά του να διατάξει αναστολή εκτελέσεως μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου, ένα τέτοιο σφάλμα δεν είχε καμία επίπτωση επί του αποτελέσματος της αιτήσεως αναιρέσεως, καθόσον ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων απέρριψε τους ισχυρισμούς της αναιρεσείουσας σχετικά με την ανάγκη να διαταχθεί αναστολή εκτελέσεως.

71 Εφόσον οι γραπτές παρατηρήσεις των διαδίκων περιλαμβάνουν όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για την έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως αναιρέσεως, παρέλκει να κληθούν οι διάδικοι να αναπτύξουν προφορικά τους ισχυρισμούς τους.

Εκτίμηση

72 Πρέπει να υπομνησθεί, εκ προοιμίου, ότι, κατά τα άρθρα 225 ΕΚ και 51 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, η αίτηση αναιρέσεως περιορίζεται επί νομικών ζητημάτων και πρέπει να στηρίζεται σε λόγους αντλούμενους από την αναρμοδιότητα του Πρωτοδικείου, από πλημμέλειες κατά την ενώπιόν του διαδικασία θίγουσες τα συμφέροντα του αιτούντος ή από παραβίαση του κοινοτικού δικαίου από το Πρωτοδικείο.

73 Το Πρωτοδικείο είναι το μόνον αρμόδιο, αφενός, για να διαπιστώνει τα πραγματικά περιστατικά, εκτός των περιπτώσεων όπου η ουσιαστική ανακρίβεια των διαπιστώσεών του προκύπτει από στοιχεία της δικογραφίας που του υποβλήθηκαν, και, αφετέρου, για την εκτίμηση των εν λόγω περιστατικών.

74 Επιπλέον, το Δικαστήριο δεν είναι καταρχήν αρμόδιο να εξετάζει τα αποδεικτικά στοιχεία που δέχθηκε το Πρωτοδικείο προς στήριξη των διαπιστώσεών του ή της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών. Πράγματι, εφόσον τηρήθηκαν οι γενικές αρχές του δικαίου και οι δικονομικοί κανόνες που διέπουν το βάρος αποδείξεως και τη διεξαγωγή των αποδείξεων, το Πρωτοδικείο και μόνον είναι αρμόδιο να εκτιμήσει την αξία η οποία πρέπει να προσδοθεί στα στοιχεία που του έχουν υποβληθεί [διάταξη της 25ης Ιουνίου 1998, C-159/98 P(R), Ολλανδικές Αντίλλες κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. I-4147, σκέψη 68].

75 Οι λόγοι της παρούσας αιτήσεως αναιρέσεως πρέπει να εξεταστούν λαμβανομένων υπόψη αυτών των στοιχείων.

76 Με τον πρώτο λόγο της, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων παρερμήνευσε τα αποδεικτικά στοιχεία που του υποβλήθηκαν όσον αφορά τα έσοδά της για το έτος 1999, την πώληση σε τρίτον αγοραστή των μεριδίων της στις εταιρίες Dong Young Shipping και Dong Seoul και τη δυνατότητά της να λάβει τραπεζική εγγύηση ή δάνειο.

77 Πρέπει να σημειωθεί επ' αυτού ότι δεν προκύπτει ούτε από τους ισχυρισμούς της αναιρεσείουσας ούτε από την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη ότι οι διαπιστώσεις του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων, όσον αφορά τα τρία στοιχεία που παρατίθενται στην προηγούμενη σκέψη, είναι ουσιαστικά ανακριβείς.

78 Επιπλέον, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς που προβάλλει η αναιρεσείουσα με την αίτηση αναιρέσεως, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων έλαβε υπόψη το προερχόμενο από τους τόκους βάρος που φέρει η ίδια και δεν στηρίχθηκε αποκλειστικά στα έσοδα εκμεταλλεύσεως και στα καθαρά έσοδα του 1999 όταν εξέτασε αν βελτιώθηκε η οικονομική κατάσταση της αναιρεσείουσας, έτσι ώστε να μπορεί να συστήσει τραπεζική εγγύηση χωρίς να διακυβευθεί η ύπαρξή της.

79 Πράγματι, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η αναιρεσείουσα πέρασε σε στάδιο σχετικής οικονομικής εξυγιάνσεως, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων έλαβε υπόψη, στη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ένα σύνολο στοιχείων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η σαφής βελτίωση των στοιχείων ενεργητικού της και του λόγου του χρέους της, η σημαντική μείωση του παθητικού της και των τόκων του χρέους, το γεγονός ότι τα οικονομικά αποτελέσματα του δευτέρου εξαμήνου του 1999 ήταν καλύτερα από τα προβλεπόμενα και την ανάκαμψη που πραγματοποιήθηκε χάρη στην αναδιάρθρωση.

80 Όσον αφορά τα μερίδια της αναιρεσείουσας στις εταιρίες Dong Young Shipping και Dong Seoul, πρέπει να σημειωθεί ότι ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων περιορίστηκε στη διαπίστωση, στη σκέψη 49 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι, έστω και αν η εταιρία αντιμετώπισε δυσχέρειες για την πώλησή τους, το ποσό των μεριδίων αυτών υπερέβαινε κατά πολύ το πρόστιμο.

81 Υπό τις συνθήκες αυτές, η εκ μέρους του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, κατά την οποία, λαμβανομένης υπόψη της βελτιώσεως της οικονομικής καταστάσεως της αναιρεσείουσας, το ποσό των ως άνω μεριδίων και το περιθώριο αυτοχρηματοδοτήσεως που επιτεύχθηκε το 1999 έπρεπε να της παρέχουν τη δυνατότητα να λάβει τραπεζική εγγύηση ή, άλλως, να επιτύχει τη χορήγηση κεφαλαίων ώστε να καταβάλει το πρόστιμο, δεν μπορεί να επανεξεταστεί

κατ' αναίρεση για τους λόγους που υπενθυμίζονται στις σκέψεις 72 έως 74 της παρούσας διατάξεως.

82 Επομένως, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

83 Με τον δεύτερο λόγο, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων υπέπεσε σε δικονομική πλημμέλεια, στερώντας της τη δυνατότητα να υποβάλει παρατηρήσεις, γραπτώς ή προφορικώς, επί της οικονομικής της καταστάσεως μετά το πέρας του ελέγχου των λογαριασμών για τη χρήση 1999.

84 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι η αναιρεσείουσα υπέβαλε ενώπιον του Προέδρου του Πρωτοδικείου, τόσο προφορικώς όσο και γραπτώς, τις παρατηρήσεις της επί της εξελίξεως της οικονομικής της καταστάσεως. Η εκ μέρους του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων εξέταση των ελεγχθέντων λογαριασμών της για τη χρήση 1999, στους οποίους η αναιρεσείουσα μπορούσε να συνάψει κάθε παρατήρηση που έκρινε χρήσιμη, αποτελεί, κατά συνέπεια, την κατάληξη μιας ένδικης διαδικασίας, κατά τη διάρκεια της οποίας η αναιρεσείουσα επανειλημμένα μπορούσε να προβάλει τους ισχυρισμούς της σχετικά με την οικονομική της κατάσταση.

85 Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου έκρινε ότι δεν ήταν απαραίτητο ούτε να διεξαχθεί νέα επ' ακροατηρίου συζήτηση μετά την εκ μέρους της αναιρεσείουσας διαβίβαση των ελεγχθέντων λογαριασμών της για τη χρήση 1999 ούτε να της υποβληθούν γραπτές ερωτήσεις επί των λογαριασμών αυτών δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της αναιρεσείουσας ή της αρχής audi alteram partem.

86 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί και ο δεύτερος λόγος.

87 Με τον τρίτο λόγο η αναιρεσείουσα προσάπτει στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων ότι υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κρίνοντας με υπερβολική αυστηρότητα την ύπαρξη ενδεχόμενων εξαιρετικών περιστάσεων, που δικαιολογούσαν απαλλαγή από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως.

88 Πρέπει να υπομνησθεί ότι αίτηση απαλλαγής από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως, ως προϋπόθεση για την μη άμεση είσπραξη προστίμου επιβληθέντος από την Επιτροπή, δεν μπορεί να γίνει δεκτή παρά μόνον αν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις. Η δυνατότητα απαιτήσεως εγγυοδοσίας προβλέπεται ρητά για τις διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων από τους Κανονισμούς Διαδικασίας του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου και αντιστοιχεί σε γενική και δικαιολογημένη πρακτική της Επιτροπής (βλ. ως πλέον πρόσφατη την προαναφερθείσα διάταξη DSR-Senator Lines κατά Επιτροπής, σκέψη 48).

89 Επομένως, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων ορθώς εξακρίβωσε αν συνέτρεχαν εν προκειμένω τέτοιες εξαιρετικές περιστάσεις και κατέληξε, για τους λόγους που υπενθυμίζονται με τις σκέψεις 78 έως 80 της παρούσας διατάξεως, ότι η αναιρεσείουσα δεν αδυνατούσε να συστήσει τραπεζική εγγύηση χωρίς να διακυβευθεί η ύπαρξή της.

90 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων έχει ως αντικείμενο όχι την αναστολή της καταβολής του προστίμου, αλλά τη χορήγηση στην αναιρεσείουσα απαλλαγής από την υποχρέωση της συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως εναλλακτικά έναντι της άμεσης καταβολής του προστίμου.

91 Η αναιρεσείουσα δεν απέδειξε τον λόγο για τον οποίο αντιβαίνει προς τις θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου η μη χορήγηση αναστολής της υποχρεώσεώς της να συστήσει τραπεζική εγγύηση, εναλλακτικά έναντι της άμεσης καταβολής του προστίμου, εφόσον δεν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις.

92 Πρέπει να σημειωθεί επ' αυτού ότι, στο πλαίσιο της δυνατότητας χορηγήσεως αναστολής από την υποχρέωση καταβολής προστίμου που επιβλήθηκε σε επιχείρηση λόγω παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού, στην οποία προστίθεται η δυνατότητα της επιχειρήσεως αυτής να αποδείξει ότι η ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων δικαιολογεί την απαλλαγή από την υποχρέωσή της να συστήσει τραπεζική εγγύηση, λαμβάνεται υπόψη ιδιαίτερα το γεγονός ότι η ύπαρξη παραβάσεως των εν λόγω κανόνων δεν έχει ακόμα διαπιστωθεί από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο και ότι το ύψος του προστίμου δεν έχει ακόμη καθοριστεί οριστικά.

93 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κατά την εκτίμηση των περιστάσεων που δικαιολογούν απαλλαγή από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως.

94 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος δεν μπορεί παρά να απορριφθεί.

95 Με τον τέταρτο και τελευταίο λόγο της η αναιρεσείουσα προσάπτει στον Πρόεδρο του Πρωτοδικείου ότι υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κρίνοντας ότι ήταν αρμόδιος να διατάξει προσωρινά μέτρα προοριζόμενα να παραγάγουν αποτελέσματα μέχρι της εκδόσεως αποφάσεως του Δικαστηρίου επί αιτήσεως αναιρέσεως κατά της περατώνουσας τη διαδικασία επί της ουσίας αποφάσεως του Πρωτοδικείου.

96 Επιβάλλεται η διαπίστωση, καταρχάς, ότι από το γράμμα των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ προκύπτει ότι η αναστολή εκτελέσεως πράξεως — όπως τα προσωρινά μέτρα — δεν μπορεί να διατάσσεται παρά μόνο στο πλαίσιο υποθέσεως που εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Πρωτοδικείου.

97 Στη συνέχεια, πρέπει να σημειωθεί ότι από το άρθρο 107, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι, αν η διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου δεν καθορίζει την ημερομηνία από την οποία παύει η

εφαρμογή του προσωρινού μέτρου, το μέτρο αυτό παύει να ισχύει από τη δημοσίευση της αποφάσεως με την οποία περατώνεται η δίκη.

98 Τέλος, όπως προκύπτει από το άρθρο 53, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, σε περίπτωση ασκήσεως αναιρέσεως, στο Δικαστήριο εναπόκειται να αποφαίνεται επί κάθε αιτήματος εκ μέρους διαδίκου περί αναστολής εκτελέσεως ή περί προσωρινών μέτρων.

99 Επομένως, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου είναι ο μόνος αρμόδιος για να χορηγήσει, με αιτιολογημένη διάταξη, αναστολή εκτελέσεως πράξεως στο πλαίσιο εκκρεμούς ενώπιον του Πρωτοδικείου δίκης, χωρίς να μπορεί να επεκτείνει τα αποτελέσματα μιας τέτοιας διατάξεως σε αίτηση αναιρέσεως που θα μπορούσε να ασκηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου, και το Δικαστήριο είναι το μόνον αρμόδιο να αποφαίνεται επί κάθε αιτήματος αναστολής εκτελέσεως που υποβάλλεται στο πλαίσιο αναιρέσεως.

100 Κατά συνέπεια, όπως ορθώς έκρινε ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου στη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ο δικαστής αυτός δεν είναι αρμόδιος να διατάσσει προσωρινά μέτρα που παράγουν έννομα αποτελέσματα μέχρι τη δημοσίευση της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί αιτήσεως αναιρέσεως που ενδέχεται να ασκηθεί κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου που περατώνει τη δίκη επί της ουσίας.

101 Συνεπώς, και ο τέταρτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

102 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι οι λόγοι που προβάλλει η αναιρεσείουσα προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί, οπότε η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

103 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, που έχει εφαρμογή στη διαδικασία αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 118, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της αναιρεσείουσας και η τελευταία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την Cho Yang Shipping Co. Ltd στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 15 Δεκεμβρίου 2000.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

G. C. Rodríguez Iglesias